

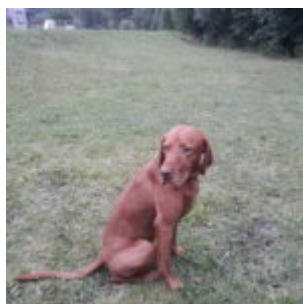
A že to teda byla štreka! 406 kilometrů. Do Beskyd. Na jejich druhou stranu, do Horní Lomné. Kdysi jsme do tohohle koutu země nakoukli, když jsme pobývali právě na opačný straně hor. A teď jsme se sem rozjeli pořádně. Pokud teda moje choroba dovolí.

Celý usezený jsme konečně dorazili na místo a šli se ubytovat. Prima pokojíček v rodinném penzionu s kynologickým názvem Buldoček ?. Líp to asi vymyslet nešlo. ? .

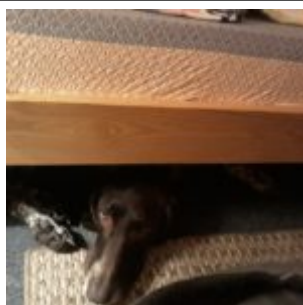
Nanosili jsme haraburdí do pokoje a vytáhli ohařiska na krátkou procházku. Za silnicí teče říčka a za ní je louka. A tam jsme je vzali vypustit páru. Lítili tam jak urvanej vagón po nádraží. Pak přišel čas taky na naší odměnu.

Sedli jsme si na lavičku u říčky a dali si pivíčko. A pak večeri. A po večeri se šlo zas na chvíli ven. Na kraj lesa. krásnou lesní cestou se.... stoupalo vzhůru, jak jinak ☐ . Dělal nám radost nejen to, jak hezky Tali fungovala, ale taky to, že jsme sem tam viděli po svahu s břidlicovým kamením stékat pramínky vody. Předchozí deště asi daly lesů trochu napít.

Aby nám to nebylo líto, šli jsme se po návratu napít i my. Vypadalo to, že dovolená nejspíš začíná. Uvidíme ráno.

nešťastnej Rumíček u penzionu

Tali opět bydlí pod postelí

Tak jsme dojeli

moc hezká cesta lesem

Strom Pětiprsták

Takhle pěkně tu je